

Wzorzec FCI nr 317 /16.06.1999/, wersja angielska

KAI

KAI

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Japonia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJĄCEGO WZORCA:
20.12.1994.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski oraz do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Seksja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Rasa ta pochodzi od średniej wielkości psów, żyjących w dawnych czasach w Japonii. Rasa powstała w otoczoną górami rejonie Kai (prefektura Yamanashi). Rasa znana jest także pod nazwą „Kai tora-ken”. Wyróżniającą cechą psów tej rasy jest przegowana szata. Psy te używane są głównie do polowania na dziki i jelenie. Przyjmuje się, iż ich silna skłonność do tworzenia sfor przyczyniła się do zachowania czystości rasy. W 1934 r. rasa została uznana za „pomnik przyrody”.

WRAŻENIE OGÓLNE: Średniej wielkości pies, harmonijny, mocnej budowy, o dobrze rozwiniętych mięśniach. Pies ten ma cechy charakterystyczne dla psa żyjącego w górskich rejonach Japonii. Mocne kończyny i znakomicie rozwinięte stawy skokowe.

ISTOTNE PROPORCJE: Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 10:11.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Temperament – bystry i bardzo czujny.

GŁOWA :

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka: Szerokie czoło.

Stop: Stromy, z delikatną bruzdą.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Czarny; grzbiet nosa prosty.

Kufa: Spiczasta, nie bardzo długa, lecz umiarkowanie gruba.

Wargi: Przylegające.

Szczeka i żuchwa oraz uzębienie: Mocne; zgryz nożycowy.

Policzki: Dobrze rozwinięte.

Oczy: Stosunkowo małe, niemal trójkątne, ciemnobrązowego koloru.

Uszy: Nieco większe, niż u innych psów japońskich średniej wielkości; trójkątne, nieco pochylone do przodu, pewnie stojące.

SZYJA: Gruba, silna i umięśniona.

TUŁÓW:

Kłab: Wysoki.

Grzbiet: Prostý i krótki.

Lędźwie: Szerokie i umięśnione.

Klatka piersiowa: Głęboka; żebra umiarkowanie wysklepione.

Brzuch: Dobrze podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, gruby, zdecydowanie zwinięty lub zagięty jak sierp nad grzbietem; gdy ogon jest opuszczony, jego koniec sięga niemal stawów skokowych.

KOŃCZYNY:**KOŃCZYNY PRZEDNIE :**

Łopatki: Umiarkowanie ukośne, z dobrze rozwiniętymi mięśniami.

Łokcie: Przylegające do tułowia.

Przedramię: Proste, mocne i umięśnione.

Śródreżca: Nieco pochyle.

KOŃCZYNY TYLNE:

Uda: Długie.

Podudzia: Krótkie.

Stawy skokowe: Mocne i elastyczne.

LAPY: Palce dobrze wysklepione i zwarte; opuszki grube i elastyczne; pazury twarde, preferowane ciemnego koloru.

CHÓD/RUCH: Lekki i sprężysty.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy szorstki i prosty; podszycie miękkie i gęste. Włos na ogonie dosyć długi i odstający.

MAŚĆ: Czarna pręgowana, ruda pręgowana i pręgowana. Cechą charakterystyczną dla rasy jest to, że jednolity kolor szczenięcia przekształca się w pręgowany, gdy pies dorasta.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie:

Psy: 53 cm.

Suki: 48 cm.

Tolerancja 3 cm powyżej i poniżej.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

- Sucze psy / samcze suki.
- Nos jasnego koloru.
- Lekki przodozgryz lub tyłozgryz.
- Oczy jasnego koloru.
- Długi lub krótki włos.
- Płochliwość.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Skrajny przodozgryz lub tyłozgryz.
- Nie stojące uszy.
- Wiszący ogon, krótki ogon.
- Spłowiały kolor.

- Szata z wieloma białymi plamami.
- Skrajna płochliwość.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.